

שבת פרשת עקב דגיגה קהילתית

"כשכל יחיד יבין ששוכחו וטובת הציבור אחד הוא, בזה יבוא העולם על חיקונו המלא"
(הרב יהודה אשכנזי)

מוצאי שבת

ממשיכים לדאוג - הלילה עוד צעיר

22:00 בנן בן בר: בר פתוח

בואו לסיים את השבת בכיף -
בר פתוח באווירה טובה!

למנוחה!
נעים מאד! אורי גרמן

בשעה שאנחנו חוגגים את יופיה של קהילתנו,
אנו זוכרים גם את הקהילות שאינן שלמות,
ומתפללים לחזרת החטופים.

שבת, 16.8 (כ"ב באב)

מברכים וטועמים

בסיום התפילה בבית הכנסת

מילות ברכה לקהילה,
למסיימי הגן ולמסיימי י"ב.

מיד לאחר מכן, קידוש חוגגי
ותחרות הקיגל / קוגל המדוללה!

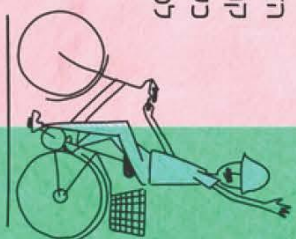
היכרות ממקום אחר

18:30, סעודה שלישית -

בניין מארח בניין באהבה

הדמנות להתכנסות
קהילתית ייחודית -

כל בניין מארח בניין אחר
לסעודה שלישית משותפת.

יום שישי, 15.8 (כ"א באב)

פינוק עם משמעות - להתפנק ולפנק

10:00 בחדר האוכל

קפה ודעושים מזכים לכם
בבוקר שישי מתוק!

בואו לאפות יחד חלות יבנאות
עבור קהילת ניר עוז - פינוק
ותרומה בבוקר אחד.

נפגשים, משתפים, צוחקים

11:00 במשח

אל תחמיצו: "עוננים במה
לסיפורים שלנו" -

מופע קהילתי מרתק ומרגש!

זמני תפילות השבת

מנחה וקבלת שבת - רבע שעה אחרי הדלקת נרות שבת:

06:30 - מניין מקדימים בבית הכנסת

08:00 - שיעור "בין המניינים" - הרב אילעאי

08:30 - מניין מרכזי - בבית הכנסת

לאחר התפילה, קידוש לבת המצווה של רונה קנדל

13:30 - מנחה גדולה

17:15 - מנחה קטנה

מנחה בימות החול בבית הכנסת - בשעה 19:20

שיעורי השבת:

לאחר תפילת מוסף

הרב אילעאי

17:30

הרב אילעאי
"מנהג ישראל דין הוא?"

מזל טוב!

אמסין ויאיר ססור
אנסה וצביקי
זכא החמולה
אהודת הבת / הנכדה

ארונה קנדל בת המצווה
אהוריק נטע וניר
אסבתא וסבא
אמה וצבי אפרתי
זכא החמולה

אסדה ואויש וסטרייק
זבר המצווה של הנכד, אדס,
בנק של מתן ואיכאלה

אספחת הראן
אהודת נכד אכנת וארכ,
בן אהרס ואויש

להתראות בשמחות

בת המצווה של גל ברלב תתקיים ביום שלישי, כ"ה באב (19.8).

אפקט איקאה ושכחת אלוהים

פרשת ואתחנן

בפרשתנו, בני ישראל מזהירים מהשפעתה של חוסר ההשקעה, "וְהָיָה כִּי יִבְיָצֶךָ ה' אֶל-לִהְיוֹתְךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיָּצֵק לָתֵת לָךְ עָרִים גְּדֹלֹת וְטֹבֹת אֲשֶׁר לֹא בְנִית וּבָתִּים מְלָאִים כָּל טוֹב אֲשֶׁר לֹא מָלַאת וּבִרְת חֲצוּבִים אֲשֶׁר לֹא חֲצַבְתָּ כְרָמִים וְזִיתִים אֲשֶׁר לֹא נָטַעְתָּ וְאֶכְלָתָ וְשָׂבַעְתָּ הַשָּׂמֶר לָךְ כֹּן תִּשְׁכַּח אֶת ה' אֲשֶׁר הוֹצִיאָךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים". כל הטוב הזה הגיע לבני ישראל ללא עמל מצידם, והדבר עלול להוביל אותם לשכחת אלוהים.

משה עושה את מה שעשו המרגלים, מתאר בפני העם את עוצמתו וגודלו של האויב. אבל בכל זאת יש הבדל...

אבל מדוע? מה בין חוסר מאמץ לשכחת האל? כדי לענות על כך, נשווה בין השכחה של פרשת ואתחנן להשכחה של פרשת עקב. גם בפרשה הבאה מזהירים בני ישראל שלא לשכוח את ה', אבל מסיבות שונות, "כֹּן תִּשְׁכַּח וְשָׂבַעְתָּ וּבָתִּים טוֹבִים תִּבְנֶה וְיִשְׁבַּעְתָּ וּבְקִרְךָ וְצִאֲנֶךָ יִרְבְּנוּ וְכֶסֶף וְזָהָב יִרְבֶּה לָךְ וְכָל אֲשֶׁר לָךְ יִרְבֶּה וְגַם לְבָבְךָ וְשִׁכְחֶתָ אֶת ה' אֶל-לִהְיוֹתְךָ", כאן השכחה נובעת מגבהות הלב, בזמן שעם ישראל חי לבטח על אדמתו הוא מרגיש שאינו צריך את אלוהים.

גבה הלב של פרשת עקב הוא מי שחושב שיש לו הכל, ולכן הוא אינו זקוק לאלוהים. לעומתו, מחוסר המאמץ של פרשת ואתחנן הוא מי שחושב שמגיע לו הכל, ולכן הוא אינו רוצה את אלוהים. ביהדות, ממש כמו אפקט איקאה, השקעה ועמל נותנים ערך למעשים, "לפום צערא אגרא". מי שלא רוצה להשקיע כדי להשיג מה שיש לו, דוחה מראש את המודל של היהדות, מי שלא מאמין בעמל ותופס הכל כמובן מאליו, יעדיף לשכוח את אלוהי ישראל.

מה הייתם מעדיפים, לקנות תערוכת מוכנה של עוגה, או לאפות במו ידיכם? למסגר לקיר תמונה קנויה המורכבת מחמש מאות חלקי פאזל, או להרכיב אותה בעצמכם? לעבור לבית מרוהט מהקבלן בהתאם לבחירתכם או לעמוד קשה, לקנות ריהוט ולעצב לפי ראות עיניכם? לפי מחקר שפורסם בשנת 2011 על ידי החוקרים

מייקל נורטון, דניאל מוצ'ון ודן

אריאלי, התשובה ברורה. רוב הצרכנים יעדיפו מוצר שהם השקיעו עבודו והשתתפו בהכנתו, מאשר מוצר מוגמר.

ההטיה הקוגניטיבית הזו כונתה

על ידי החוקרים בשם "אפקט איקאה", על שם יצרנית הרהיטים שמוכרת פריטי ריהוט הדורשים הרכבה. הוכח שאנשים אוהבים ומעריכים יותר את השולחן אותו הם בנו, הבריגו והזיעו עבורו, מאשר סתם שולחן שנקנה מהחנות. הפרדיגמה הזו של הצדקת המאמץ, מתבססת על תאוריית הדיסוננס הקוגניטיבי של הפסיכולוג היהודי **לאון פסטינגר**, ומבטאת את הרעיון כי בני אדם מזהים מאמץ עם רווח - ככל שהתאמצתי עבור דבר מה, אזהה אותו כבעל ערך גבוה יותר עבורי. אחרת, בשביל מה כל המאמץ?

אם כן, מהי, אפוא, התוצאה של חוסר השקעה? חוסר ערך. כפי שבני אדם מעריכים בְּיָתֵר את מה שהשקיעו עבורו, כך הם מעריכים בחסר את מה שהגיע אליהם ללא מאמץ, בחינם. אותו דיסוננס קוגניטיבי המזהה מאמץ עם ערך, גורם למוח האנושי לזלזל בכל מה שניתן להשיג בקלות.

לפני 20 שנה

"קול השבוע" גל' 641 כ"ב מנחם אב (27.8.2005)

דו"ח של צוות "רעות" - צוות שהוקם לקבלת משפחות שנעקרו מגוש קטיף

צוות רעות

ימים קשים וכואבים עוברים על כולנו, ובעיקר על תושבי גוש קטיף. אנשים אלה חוו על בשרם את החוויה הקשה של עקירה מביתם, וכולנו עושים ככל יכולתנו כדי לסייע ולהקל. אלינו הביתה מגיעות אט אט משפחות שבחרו ביבנה את המקום בו יחליפו כוח ויתארגנו להמשך. מגן אור הגיעו אלינו שלוש משפחות: **דורית וצביקה פיקסלר** ושלושת ילדיהם, **אילנית וטוני בוקר** ושלושת ילדיהם, **שרה וחיים קליין** עם ארבעת ילדיהם. **מנווה דקלים** הגיעו המשפחות הבאות: **שארה ויעקב יובל** ושניים מילדיהם, **פזית ואלי מוזס** וששת ילדיהם, **ותמר ומוכי בטר** ושלושת ילדיהם. **מנצר חזני** הגיעו **מזל ויורם צרור** וחמשת ילדיהם. ביום ראשון יגיעו, אם ירצה השם, **חנה וחיים כהן** ושלושת ילדיהם לתקופת ביניים של חודשיים-שלושה.

פרויקט העברת הציוד האישי והחקלאי יגיע בסוף שבוע זה לסיומו. תודה ענקית לכל הנהגים המלווים, הסבלים והמתאמים. הייתם גדולים. מדי יום מגיעות אלינו פניות שונות לעזרה. בבניית חממות, בפריקה, במזון, בהדרכה ובליוי ועוד. אנו זקוקים למאגר חברים וילדים שמוכנים להירתם ולסייע בפעולות שונות, וכך נוכל להפעילם כאשר מגיעה בקשה. חברים שמוכנים לעזור מתבקשים ליצור קשר עם רוחליה או עם עפרה ונח.

מצגים זכר

ברכות חמות לארי ברטוב שמשרת כמפקד צוות
בצנחנים, שקיבל השבוע דרגת סגן! לך בכוחך זה
והמשך להצליח.
אוהבים ועזת לעירי

מאיה מזרחי

בתם של איציק ודקלה מזרחי
סיימה קורס קצינות מבצעים,
ושובצה כקמב"צית בפיקוד דרום
בהצלחה לך מאיה בתפקיד חשוב ומשמעותי זה
גאים בק כולנו!

למשפחת גרוס - בניה, שירה,
לביא, נריה, רואי ואביעד,
בהצלחה בדרככם החדשה
ובביתכם החדש בחריש!

בקשה מהשכנים של "גן ישיב" בשכונת הקומותיים

כוכבה צימבליסטה

הגן של ישיב
מזמין פעוטים. ילדים צעירים.
גן נחמד
שכולם אוהבים,
יש בו צל.
רוח נושבת ומתקנים שונים.
אנחנו מאוד אוהבים לשמוע
קולות הילדים...
חבל שהגן לא
מטופל. מלא ניירות, קרטונים
וחפצים שונים
שלא כאן מקומם.
אנא, הורים יקרים, עזרו לילדיכם להשאיר את המקום
נקי ונעים.
לנו, דיירי השכונה, זה מאוד מפריע
תודה על ההתחשבות!!

מבט לאחור עם מסיימי שנת י"ג

דגן חפץ, יואב גרוס, יונתי (יהונתן) טחן ואיילת עופרן

בין סיום ש"ש לבין השירות הצבאי, אנו נהנים מנוכחותם של מסיימי י"ג בבית, בקיבוץ. עברה עליהם שנה מיוחדת, של התעשרות ברוח ובנתינה. בגיליון זה נטעם קצת מהחווייה של ארבעה מהם. בני מחזור נוספים שסיימו מדרשות ומכינות הם: **יובל אפרתי** (בת), **טל פניני**, **בר נחליאל**, **אמיר לנג**, **אופיר הראל** ו**איתמר סולטניק**. סיימו שנת שירות - **יואב פישביין**, **עילאי צנחני** ו**אלון ריין**. **יובל מוזס** - משרת בצה"ל.

יואב גרוס - נווה שמואל

החניך למרחבים למשך הזמן שהצוות רואה לנכון. המדריך והנער יוצאים "אחד על אחד" בלי טלפון - למסע של התבודדות בטבע. זה יכול להיות עלייה להר הכרמל או למוחרקה, או עזרה בחקלאות. לפעמים שותקים, לפעמים משחקים במשחקי קופסה, יש משימת כתיבה, וגם הרבה שיחות. זה הזמן שהלב נפתח, והנערים משתפים. יצאתי מספר פעמים למסעות כאלה. בחיים לא הייתי זמן ממושך עם מישהו בלי טלפון, בצורה כזו אינטנסיבית. כמובן שנוצרים קשרים טובים. העובדה שאנחנו לא דמות סמכותית אלא מעין אח גדול או חבר שבא לעזור ולתת כתף - זו הרגשה טובה.

נווה עמילאל זאת מסגרת של נוער בסיכון ט' - י"ב. רוב הנערים באים מרקע דתי או חרדי, למרות שהנערים עצמם פחות מחוברים לדת. היינו בכפר קומונה של 8 בנים, ובנוסף היו בנות שירות לאומי, וליווינו את החניכים משעת ההשכמה עד שעת כיבוי האורות, כולל נוכחות במהלך השיעורים, הארוחות והחוגים של אחרי הצהריים. אני ליוויתי את שכבה ט', 12 חניכים.

איך התחושה מבחינת היכולת להשפיע?

נוצרים קשרים עמוקים במהלך השנה. חוץ מהליווי השגרתי, יש גם "תחום השטח". כשיש נער עם בעיית משמעת, לא שולחים אותו הביתה אלא שולחים לטבע. אחד מאתנו, השינשינים, יוצא עם

יונתי (יהונתן) טחן - מכינה בן-קצ"ם

המכינה נקראת "מגן שאול", והיא מכינה דתית לבנים מכל הארץ, ממגוון רקעים חברתיים ודתיים. המכינה מתמקדת בלימוד תורה, לימוד ערבית, הכנה לשירות הצבאי, הכולל אימוני קרב מגע, ושלושה אימונים בשבוע מד"ס, וחינוך לחיי הצבא.

איזה תכנים לומדים?

לימוד תורה רגיל, בניין אמונה והכנה לחיים. פעם בשבוע יש שיחות חוץ עם צוות המכינה, עם חיילים יוצאי יחידות מובחרות, וגם עם אנשי ציבור, למשל אביגדור ליברמן שהוא תושב "נוקדים", ח"כ ניסים ואטורי ואנשים אחרים מעוררי השראה.

איך אתה מסכם את השנה הזו?

היה לי נהדר. התחזקתי כמו שרציתי ובעיקר התבגרתי. אני מגיע מוכן ובשל יותר לצבא.

יונתי שני משמאל

צאן חפץ - "החלשה העברית"

דגן חפץ היה אחד מתוך שניים שעשו שנת שירות ב"חווה הרועה העברית", חווה חינוכית לנערים דתיים הנתמכת ע"י משרד החינוך.

זה מיועד לנוער הגבעות?
כמעט ולא. אמנם הסלוגן של הפעילות הוא "עושים טוב במרחב הגבעות",

ופעם הגיעו הרבה יותר נערי גבעות מהחווה, אבל כיום זה לא קהל היעד.

לחווה מגיעים בני נוער שנשרו מהלימודים מסיבות אלו ואחרות. הם עוברים תהליך של כמה חודשים במטרה לתת להם את הכלים שיאפשרו להם לחזור בסופו של דבר למסגרת הקודמת.

אחד היסודות של העבודה עם הנערים הוא קשר מתמיד עם ההורים. ההורים הגיעו כל הזמן, התקיימו איתם שיחות, ושלחו להם סיכום שבועי על מה שהיה במהלך השבוע.

הפעילות של הנערים היא בעיקר בנייה בברזל אבן ועץ, רעיית צאן ועבודה במטעי הזיתים. התפקיד שלי היה להיות איתם, מה שהם עשו - עשיתי, ומה שעשיתי - הם עשו.

לכל נער יש פרויקט אישי שעליו הוא עובד,

לפעמים עם אחד מאנשי הצוות ולפעמים בלי. בניית החווה היא כלי לעבודה עם הנערים, התהליך הוא המטרה.

האם הם חוזרים לאותן המסגרות מהם נשלחו?

בדרך כלל הרבה מן המסגרות שולחות אלינו במטרה לעבור את התהליך ואז לחזור. לפעמים המסגרות לא מאשרות לחזור.

הפרויקט חדש באופן יחסי?

לא חדש. גם איתי באוסי הי"ד היה במסגרת הזו לפני 5 שנים. המקום משתנה ומתפתח.

איזו הכוונה היתה לכם כצוות?

קיבלנו הכוונה מהצוות הבוגר, מהמנהלת, והיו לנו שיחות עם פסיכולוג נוער.

דוגמאות לבעיות ולטיפול בהן

יש הרבה נערים שמגיעים עם הקושי להפסיק לעשן סמים. הצלחת התהליך לא נמדדת האם הנער הפסיק לעשן סמים או לא, אלא האם יש לו את הכוחות להתמודד עם הדבר שממנו הוא בורח, להתמודד עם הבעיות שלו בחיים.

מה למדת על עצמך?

התפתחו אצלי אחריות, תחושת מסוגלות ועברתי הרבה חוויות ושיעורים לחיים.

אילנה עופר - מדרשת "באר"

למדתי במדרשת "באר" שבירוחם - מדרשה לבנות הפועלת במסגרת תוכנית של שנה אחת, ללא אפשרות להמשיך לשנה נוספת. המדרשה משלבת לימודים והתנדבות: מצד אחד אנו לומדות כל היום, ומצד שני מתנדבות שלוש פעמים בשבוע. כל בחורה מתנדבת במקום שונה, וההתנדבות מהווה חלק אינטגרלי מלוח הזמנים.

מה אהבת בתוכנית?

אהבתי את השילוב הייחודי הזה - מצד אחד לימוד מעמיק של תורה ונושאים כלליים נוספים,

ומצד שני התנדבות שמוסיפה מימד מעשי לחוויה. התנדבותי במועדונית של משרד הרווחה עם ילדי יסודי הבאים מאוכלוסייה קצת יותר קשה ושונה ממה שהכרתי עד כה. הרגשתי שאני תורמת באופן משמעותי למקום, וגם החשיפה שלי לאוכלוסייה היתה לי משמעותית במיוחד. מה שהוסיף לחוויה היה גם המדבר עצמו - הנוף המרהיב שנשקף מבית המדרש העניק גוון מיוחד לכל התקופה.

לסיכום, נהניתי מאוד מהשנה ויצאתי עם תחושה טובה מהתוכנית. אני בהחלט ממליצה עליה.

מחווה ל"ו קאק

רני ואבי ששון, ברוריה ושלום אריכא, רוחל'ה וג'יג'י לבג, שושי ואורי אלסמן, דפי ומשה ליבר, יעל וגצי, חנה ויהודה שריד, ציפי ואליקים איסלי, דינה וזאב ספראי, כוכבה ונחום צמבליסטא.

משולחנה של ועדת חינוך

רן ליבר

לעודד את לימוד הנגינה ובשל העלות הגבוהה של חוג זה, החליטה הוועדה להוסיף סבסוד בסך של 130 ש"ח לכל ילד שילמד נגינה (אם בנוסף הילד משתתף בחוג שעלותו מעל 250 ש"ח לחודש). חשוב לציין כי ההחלטה שהובאה כאן אינה מחליפה את נוהל החוגים (לעניין הגדרת חוג וכו') אשר יחולק בקרוב להורים, כמדי שנה. אנו תקווה כי המתווה החדש יאפשר המשך מתן חוגי העשרה ללא חריגה תקציבית.

עבודת נוער - כפי שדיווחתי כאן בעבר, ועדת חינוך החליטה להסדיר את עבודת הנוער המסורתית, תוך ניסיון לפתוח בפני הנוער מקומות עבודה חדשים-ישנים, בהם הם יוכלו לעבוד גם במשך השבוע, לאחר שעות הלימודים. נדרשנו לנושא זה לאחר שבשנים האחרונות העבודה בימי שישי, שעה שרוב ענפי המשק סגורים, הפכה פחות משמעותית והיה קושי ביצירת קשר והמשכיות בין הנוער לענפים. זאת למעט הגיל הרך, שעבודת הנערות בו בימי שישי חשובה ומשמעותית. במסגרת התהליך פנינו בנושא למספר ענפים ולשמחתנו היתה היענות גדולה מצידם, ורצון לקלוט את הנוער בענף, וכן קיימנו ישיבת ועדה פתוחה עם ההורים וקיבלנו את ברכתם.

המשך התהליך היה בשיח מול הנוער עצמו, בעזרתם של המדריכים, שגם ארגנו פגישות עם מרכזי הענפים שהציגו את מקום העבודה. לשמחתנו, נראה שהתהליך נחל הצלחה והנוער השתלב היטב בענפים השונים, שחלקם אף פנו בבקשה להגדיל את מספר העובדים מקרב הנוער אצלם.

להלן התפלגות עבודת הנוער בענפים נכון להיום: **הגיל הרך** - 27, **רפת** - 19, **גד"ש** - 13, **זיתיה** - 3, **משק ילדים** - 5, **כלבו** - 3, **נוי** - 1, **ענף המזון** - 1, **מרכז למידה** - 1.

אני מבקש לסקור בפני הציבור את הנושאים העיקריים שהיו על שולחנה של הוועדה בעת האחרונה.

חוגים - ועדת חינוך הקדישה לנושא זה את ישיבותיה האחרונות, לאור העלות ההולכת ומאמירה של חוגי הילדים והנוער (א-יב) וחורגת בכל שנה מן התקציב.

מחד, ברורה לכולנו החשיבות הרבה של מתן חוגי העשרה לילדים ולנוער. החוגים הינם מרכיב משמעותי בהתפתחות האישית והחברתית, ומעניקים הזדמנות לפתח כישורים מגוונים מעבר למסגרת הלימודית. מסיבות אלו, ובהתאם לנוהל חוגים, מאפשר הקיבוץ לכל ילד להשתתף בשני חוגים על חשבון הקיבוץ.

עם זאת, במרוצת השנים הלכו וגדלו הן מגוון החוגים והן עלותם. הקיבוץ אמנם מממן כל "חוג" אך בין החוגים קיימת שונות גדולה. כך למשל, הנוהל לא מבחין בין חוג המתקיים מספר פעמים בשבוע ועלותו מאות שקלים, לבין חוג המתקיים פעם בשבוע ועלותו נמוכה בהרבה. בשורה התחתונה, כאמור, נוכחנו לדעת כי עלות החוגים הולכת וגדלה בכל שנה, וחורגת באופן לא מבוטל מהתקציב שנקבע לעניין זה.

הוועדה דנה למעשה ב-3 אפשרויות: הפחתה לחוג אחד במימון הקיבוץ, סבסוד החוגים עד לסכום מסוים או הבאת הצעה להפרטה מלאה של החוגים. מתוך אפשרויות אלו בחרנו באפשרות שנראתה לנו המאוזנת והסבירה לעת הזו, והיא סבסוד החוגים תוך התחשבות ב"סל משפחתי" וכן מתן תוספת סבסוד עבור חוג נגינה. הוועדה החליטה כי החל מהשנה הבאה, יסבסד הקיבוץ את חוגי הילדים בעלות של עד 500 ש"ח לחודש לכל ילד, כאשר לכל משפחה יהיה "סל משפחתי". כלומר, בגין שלושה ילדים תקבל המשפחה סבסוד של עד סך של 1,500 ש"ח לשלושת הילדים ביחד. כמו כן, מתוך רצון

מבית עקד לבית תרבות

יאיר לסלוי בשם צוות מרחב בית עקד

במידה ויש הצעות נוספות, נא להעביר לאחד מחברי הצוות.

בראש ובראשונה הפרויקט מחייב את רצון והסכמת החברים לכך שהקיבוץ יחזיק ויטפח מרחב קהילתי, שיאפשר מפגש תרבותי סביב ספר. בהתאם לכך, יאושר תקציב לעיצוב המרחב של בית עקד מחדש, מתוך תקציב הקהילה.

בתקופה הקרובה נבקר, כצוות, במספר ספריות, שיכולות להוות השראה עבורנו ונלמד מחוכמתם.

את המרחב נתכנן בעזרת מעצבת מקצועית, שתציע לנו מספר אפשרויות לארגון המרחב מחדש.

הפרויקט ייבנה בשלבים והביצוע של הדברים הדחופים: רכישת ריהוט חדש ושיפוץ השירותים לא יהיה מותנה באישור כל הפרויקט. נמשיך לדווח בהתאם להתקדמות החשיבה ותהליך התכנון.

כפי שדיווחה חמוטל לפני כמה שבועות, הוקם צוות שעוסק בארגון מחדש של מרחב בית עקד.

בצוות חברים - יונה עפרוני, אדריאן אסולין, אבי ששון, חיה גדיש, רחלי טסלר, רחלה שנקר, יאיר לסלוי, חמוטל וקובי.

היעד הוא לעצב את מרחב בית עקד "כבית תרבות קיבוצי", שיביא למקום את מירב המשתמשים מכל שכבות הגיל.

עד כה מצאנו לנכון לאגד במרחב בית עקד את השימושים הבאים:

- א. פינת הנצחה
- ב. ספריית עיון
- ג. ספריית קריאה מבוגרים
- ד. ספריית ילדים
- ה. ספריית קריאה אנגלית
- ו. מרכז ללימוד אנגלית (אדריאן)
- ז. מרחב התכנסות לילדים לשעת סיפור, עיון בספרי ילדים ומשחקי קופסא.
- ח. התכנסות חברים לערבי תרבות.
- ט. אזורי שקטים ומאובזרים שיאפשרו לעבוד או ללמוד בצורה נוחה.
- י. משחקיה קובי.

המשך מהעמוד הקודם:

הפעילות של ל"ג בעומר, והציעו מספר כיוונים מעניינים, כגון שימוש בבריכה בחלק מהשעות, טיולים ועוד.

ואכן, כבר השנה חל שינוי גדול. צוותי החינוך לקחו אחריות על הערב, אותו בילה הנוער (כיתות ז'-י') בצורה רגועה ומהנה בבריכה עם מתנפח ו"על האש". הסיכום של הלילה הארוך הזה היה מוצלח מאד, מתוך אמירה שלקראת השנה הבאה יש לחשוב על נקודות לשימור ושיפור. בתקווה לבניית מסורת חדשה ובריאה יותר.

בשנה הבאה מתוכננים להיפתח ענפים נוספים.

ל"ג בעומר - חגיגות ל"ג בעומר היו כרוכות בשנים האחרונות באתגרים, חששות, סיכונים ופריצת גבולות. סמוך לאחר החג בשנה שעברה, הזמינה הוועדה את ההורים לישיבה משותפת, שהוקדשה למחשבה כיצד ניתן מחד, לשמור על אוירת החג המסורתית והמדורות, ומנגד, להקטין את הסיכונים ולחגוג בצורה ראויה יותר. ההורים תמכו ברצון לשנות את אופי

מענה לשיתופניק

מתי אלטמן

לעומת זאת, כשמדובר על ליקוט בחנות, תמיד יש לקיחת יתר גם אם זה לא בכוונה. דוגמא הממחישה זאת היטב, היה העיתון שהופרט: פעם כל חבר קיבל עיתון לדואר כל בוקר. היו ימים שראינו את העיתונים מגולגלים בפח, כי זה לא ממש עניין, אבל זה היה ב"חינם", אז למה לא? מרגע שהופרט העיתון, חברים הורידו את הצריכה הזו לצורך האמיתי שלהם, כי הם קיבלו תקציב ושילמו על זה. אגב, המדרון לא היה כ"כ חלקלק מאז.

ואם כבר כתבתי, אנסה להגיב למשפט שנאמר לי: "לאלה שרוצים להפריט את כל הקיבוץ, אין לי מה לדבר איתם": אז אמנם אני לא בצוות הפרטה המזון, וגם לא בהנהלת הקהילה, כך שנותנים לי תארים לא לי, צריך לשאול אותם. אבל גם אני במחשבות, ולכן אנסה רגע לחדד את דעתי האישית על ההפרטה, אולי זה יעזור לאחרים לקבל החלטות: השיתוף והערבות ההדדית הם קריטיים להמשך הקיבוץ. בזה אנחנו כנראה מסכימים. לעומת זאת, חלוקת המשאבים בלי שליטה, זה לא ערך, זה בזבז. ולכן, אני תמיד שואל את עצמי, האם ההפרטה בנושא מסוים תקטין בזבז באמת? ולפי זה אני מחליט (ממש לא רוצה להפריט את כל הקיבוץ).

אנסה להסביר בדוגמא: הפרטה של פדיקור, ומניקור - אני לא בעד, כיוון שאני לא חושב שמישהו יעשה פדיקור בגלל שזה בחינם. מצד שני מי שצריך, שיעשה כמה שצריך. לעומת זאת, הפרטה של ירקות ופירות - כן אשמח שהחבר יעשה חישוב כמה באמת הוא צריך, לפני שימלא שקיות. עיתון - כנ"ל, אפילו הארוחות בחד"א, אם היה ניתן לעשות הפרדה, להישאר בשיטה שאנשים שאוכלים בחד"א מגיעים רושמים ואוכלים בלי התחשבות, אבל בחנות ובחלוקות כן מחויבים, הייתי שמח מאד וגם כתבתי על זה לפני כשנה. כרגע זה לא הכיוון. ימים יגידו אם ישתנה. עד כאן להפעם, והלוואי, נוער יקר, שאכן תישארו להמשך בניית הקיבוץ וחיזוקו. אנחנו זקוקים לכם.

קראתי בהנאה את הראיון עם השיתופניק במבית שבוע שעבר.

היות וזה היה בעילום שם, הרגשתי צורך להגיב באותה פלטפורמה. מי שלא נוער, וכבר מגובש בדעתו בכל נושא, ייתכן ולא ימצא ערך בקריאת הכתבה, אפשר לדלג.

ראשית, לגבי המונח: "שיתופניק", כשאני הייתי בגילכם פחות או יותר, אני זוכר עד היום איך נצרב בי הלימוד על 8 מעלות הצדקה של הרמב"ם: "מַעֲלָה גְדוֹלָה שֶׁאֵין לְמַעֲלָה מְמִנָּה זֶה הַמִּסָּדִים בְּיַד יִשְׂרָאֵל שֶׁמֶד וְנוֹתָן לוֹ מִתְּנָה אוֹ הִלָּאָה אוֹ עוֹשֶׂה עֲמּוֹ שֶׁתְּפוֹת ... וכו'".

המשמעות שאני רואה למושג שיתופניק - כשמו כן הוא: השיתוף, בכל העסקים והצרכים - הערבות ההדדית, זו הסיבה המרכזית שאני כאן.

ואני שואל, מה בין שיתוף להפרטה האוכל? הידעת שיש עוד הרבה קיבוצים שיתופיים שהפריטו את האוכל? אולי זה עצם השינוי שמפריע?

שנית, נאמר אפילו באחת ההצעות, שנבנתה פה מערכת שעובדת כבר 100 שנה. אז גם פה, חשוב לי רגע לדייק: בעבר הלא כל כך רחוק, נושא האוכל לא היה "חינם" (שגם על זה אפשר לכתוב מאמר שלם, נחסוך מכאן), אלא היה מבוסס על חלוקה. לדוגמא, שאולי אפילו אתם, הנוער, רואים מדי פעם: חלוקת גבינת מוצרלה: 2 למשפחה, או חלוקת שי לחג לבית אב. ככה היה נהוג מימים ימימה. אך בשם היעילות, העבירו הרבה חלוקות לאיסוף עצמי (שזה גם בסדר לעיתים. לכל אחד צורך קצת אחר), ושם כנראה איבדנו איזון. למה אני חושב שאיבדנו איזון? כיוון שכמעט כל בעל תפקיד, שמגיע לתחום המזון בעיקר, מספר על בעייה של חוסר איזון בין הצריכה האישית לכמויות שנלקחות, ואני נוטה לרוב להקשיב למי שנמצא בעומק הדברים ומכיר.

זה נכון שאוכל זה תחום רגיש, אבל חשוב לשים את ההבחנה בין חלוקת ארוחה לאוכלים בחד"א לבין חלוקת אוכל בחנות או במיני הביתה. לתפיסתי, מי שלוקח מגש לאכול, לא ייקח יותר ממה שהוא רוצה לאכול, ולכן גם הצעתי הצעה פרטית בנושא.

מחשבות על קינת הרב

קובי שטיין

"לא העמדתי את איש הקבוצה למחצה כאדם נחות דרגה. אדרבא, יכול להיות איש הקבוצה למחצה בן אדם מן המעולים שבחברה, אלא שהוא אינו יודע רעיון הקבוצה מהו אומר. אין, לדעתי, לתקן מצבו על ידי שלוחמים את מלחמתו, כי אם אך ורק על ידי כך שמלמדים אותו תורת הקיבוציות!"

אם לחזור אל קינתו של הרב אילעאי, הבעיה איננה חוסר המניין של הנוער. הרי גם במנייני המבוגרים ישנה בעיית נוכחות גדולה (מודה אני על עצמי כי אינני מרבה לפקוד את המניין בימות השבוע, ואני מעדיף תפילת יחיד – וגם אני צריך תיקון בעניין זה). הבעיה, לפי אונא לפחות, הינה חוסר חיבור לרעיון (אולי לא סתם קורבן התמיד היה רק לכוהנים – תפילה היא מצווה קשה מאוד. חלקית משום שהיא דורשת חיבור לרעיונות שמאחורי המילים). את האתגר של חיבור לרעיון אנו רואים באתגרים שונים בתחום הדתי כמו גם בתחומים אחרים בקיבוץ. אני סבור שעלינו לחזור אל הרעיון, לחזק את הזיקה שלנו אליו, ולתבוע מעצמנו, כל פרט ופרט, להביא את הרעיון לכדי מימוש. בעניין זה אני שב ומתחבר אל אונא:

"הנני האחרון שיקבע כי יכולה להיות רק מחשבה קיבוצית אחת. אדרבא, לוואי שתריבנה המחשבות בין חברי הקבוצה. אולם דבר אחד אני דורש מהם: שתהיינה אלה מחשבות ולא חוסר-מחשבה, דהיינו תורות האומרות שכל מה שנעשה במסגרת של קבוצה זוהי קיבוציות!"

ככל שזה נשמע אבסורד, חסרה לי בתוך "הבירור הרעיוני" שאנו שרויים בו בימים אלו החזרה אל הרעיונות. רעיונות הדתיות שלנו ורעיונות הקיבוציות שלנו. אנו עסוקים בביטויים הטכניים שלהם (כבודם במקומו מונח ואינני מזלזל בהם), אך מתי פקדנו לאחורונה את הרעיונות עצמם? אשמח לקדם שיח כזה, ואם יש עוד שהיו רוצים לחזור אל הרעיונות, דברו איתי. אולי נוכל לחזור אליהם יחד. בב"ח לתו"ע.

קינתו של הרב אילעאי אודות מניין הנוער בעלון בשבוע שעבר, הזכירה לי מאמר של משה אונא שקראתי מזמן: "הדת בחיי היחיד והציבור" (המאמר משנת 1946, מופיע באסופת המאמרים "הקהילה החדשה"). כך כותב אונא:

"עלינו להגדיר בבהירות כי גם על הציבור וגם על הפרט מוטלים תפקידים בשטח הדתי, ואין האחד יכול לבוא במקום השני. עלינו להעמיד בתוקף את הפרט על חובותיו הדתיות ולהדגיש אותן הדגשת יתר, אחרי שהדגשנו עד כה במיוחד את חשיבותה של המסגרת הציבורית.

דומני שאין שטח אחר בחיי הקבוצה כמו השטח הדתי, אשר בו הציבור מוכרח להתאכזב ממאמציו כשהם אינם מלווים מאמצי הפרט, כי אין שטח בחיי הקבוצה שלנו שהוא כה זקוק ליוזמת הפרט כמו השטח הדתי. (כדי לשבר את האוזן הייתי אומר: בשטחי החיים האחרים, היוזמה הפרטית מעוררת ודוחפת להתקדמות ולהישגים חדשים. בשטח הדתי היא הנותנת חיים, בלעדיה הדת נשארת פולחן למצוות אנשים מלומדה)".

מקטע זה ניתן ללמוד כמה דברים. ראשית, שהרב התפרץ לדלת שפתוחה כבר 80 שנה. שנית, שאת המענה לבעיה לא ניתן להציע מצד מאמצי הציבור (המוסדות), אלא נראה שהוא דורש את מאמצי הפרט, ואותם יש לעורר (איכשהו). שלישית, שחשוב לעצור ולזהות מה הבעיה ומה הסימפטום. דבר זה משתקף במה שאונא קורא לו באותו מאמר "הדתי למחצה", שהינו אחת הסכנות של תופעת "איש הקבוצה למחצה".

במובן זה אומר אונא:

"סכנת 'איש הקבוצה למחצה' היא ממשית מאוד והיא רצינית הרבה יותר, לדעתי, מכפי שרגילים להודות בה. בייחוד היא גדולה בקבוצה שלנו משום שהיא כוללת את סכנת ה"דתי למחצה".

אונא מדגיש הדגשה חשובה, ואני מצטרף אליה

בכל פה:

קצרים

סיור אגף התקציבים של משרד הבריאות עם רבקה שריד

השבוע התארחו אנשי אגף התקציבים של משרד הבריאות בקיבוץ ביוזמתה של רבקה שריד. רבקה: התארחנו באוטובוס לארוחת בוקר (תודה למרית) ואז סיירנו במוסדות הבריאות שלנו. במרפאה קיבלנו הסבר מרחלי ויצמן, לירון (האחות) וטל בגלייבטר. יוהנה הדריכה במרפאת השיניים, ועדנה תדחר ערכה לנו סיור בבית סביון וסיפרה על הבית.

אנשי האגף מאוד התרשמו מרמת השירות ורמת הבריאות הגבוהה. כשאני רואה מה קורה, איך זה עובד מחוץ לקיבוץ, אני מתמלאת הערכה ותודה על הזכות לקבל כאן שירות ברמה הכי גבוהה שיש.

ואם כבר אנחנו משוחחות, ספרי משהו על עבודת האגף:

האגף עוסק בניהול התקציבים ותוכניות העבודה של היחידות השונות במשרד, ותקצוב עקיף

משאבי אנוש, חטיבות טכנולוגיות (שאחראיות על סל התרופות). כלל מבחני התמיכה במשרד, ותכנון אסטרטגי - כשהנושא החם שם הוא תוכניות כח אדם להגדלת מספר הרופאים במשרד הבריאות, תקנים ושכר.

המון!

מקווה שוירידו ממני בקרוב, כשיחזרו אנשים ממילואים.

זה מאוד אינטנסיבי, אבל יש סיפוק גדול מאוד בלהרגיש שאני עושה טוב.

של כלל מערכת הבריאות. אנחנו 10 אנשים שעוסקים בתקציב. כולם צעירים, כך שכמעט תמיד יש מישהו במילואים והעומס מתחלק על פחות אנשים.

מה התחומים שלך?

אני אחראית על המאקרו - מתנהלת מול האוצר וניהול התקציב, החלטות ממשלה שקשורות למשרד - הבולטים עכשיו הם תקומה ותנופה (לשיקום הדרום והצפון). תחומי האחריות שלי בנוסף הם מד"א,

שיחת קיבוץ עם המרגיע הקיבוצי

מומלץ לקחת את הזמן ולהקשיב.

סרקו את הקישור משמאל, או חפשו באינטרנט: "שיחת קיבוץ המרגיע הקיבוצי צביקי טסלר #23".

שיחה מעניינת ומעמיקה, ולא קצרה, עם צביקי טסלר התקיימה במסגרת הפודקאסט "שיחת קיבוץ" - של התנועה הקיבוצית מבית יד יערי ויד טבנקין.

הנוער חוגג לאריה הקהל / עם רחלי רובין

נרות. המדריכים - אביהו אשבל ועינב מיכאל. הכל תחת ידיהם המסורות של

רחלי: אריה פנה אלינו, כי רצה לספר לילדים על ילדותו בקיבוץ. שמחנו מאוד על ההזדמנות והפכנו את זה לחגיגה - הילדים הכינו שאלות לאריה וכל אחד בתורו הקריא את השאלה שכתב. אריה הכיר את הדור הצעיר והם זכו להכיר את אריה מקרוב, וגם למדו על הקיבוץ שהיה כאן פעם.

בסיום חגגנו לאריה יום הולדת 90. הילדים שרו והכינו עוגה עם

מה לתוכי בעצי יבנה

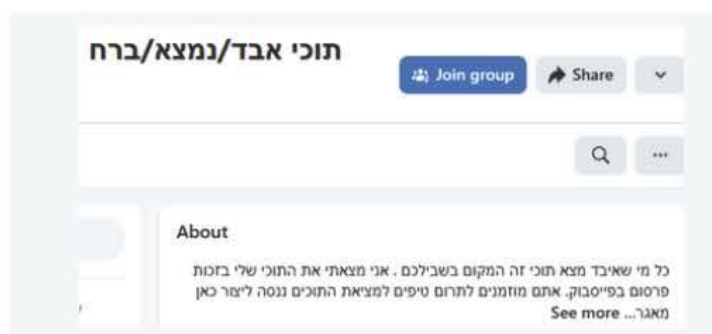
כיותר מכמה דקות ספורות והאיש כבר היה ליד העץ. הוא הסביר ששני התוכים שלו תמיד מסתובבים וחוזרים, אבל הפעם התוכית איבדה את דרכה. מי שהיה ליד העץ העיד שהתוכי, כשראה את בעליו, לא התבלבל לרגע, ומיד התישב על כתף בעליו.

שלה בפינת החי בנווה חנה, והוא זכר שראה לפני שבוע מישהו מגן יבנה שמחפש את התוכי שלו, וגם אביהו אשבל - דיווחו לאלי מוזס, שנזכר מיד שאכן, יש בגן יבנה מגדל תוכים. אלי: "שלחתי את זה בקבוצה שאני נמצא בה בגן יבנה, ודי מהר מישהו הגיבה "מכירה. זה של אבא שלי". אחרי כמה דקות התקשר אליי בעל התוכי, ואמר "זה שלי, אני מביצרון". לא חלפו

שני בני הדודים, איל איתן ואיתמר סולטניק עמדו ליד עץ... לפתע הבחין איל בתוכי על אחד הענפים, וצילם. גם איתמר צילם והעביר לאימו ששלחה בתפוצה הכי יעילה ביבנה, הלוא היא "חכמות יבנה". משם עוף השמים הוליד את הקול במהירות מחוץ לקיבוץ. יצחק ברוכי העביר את המידע לקבוצת פייסבוק שנקראת "תוכי אבד...", רוחי ברטוב התקשרה לבוס

קבוצת הפייסבוק:

משמרת יומית בכרמי גת

צוות "ושבו בנים": שרה בלוקשטיין, דגנית גלס, טליה גולדנברג, רחלי ויצמן, רני יעקבי, נטע קרל ומיכל שליסלברג

מדי יום מגיעים עשרות אנשים מקהילות שונות ברחבי הארץ למשמרת יומית בת שעה ל"כיכר היונים" שבכרמי גת ומצטרפים לעמידה שקטה בין השעות 17:00 - 18:00 יחד עם קהילת ניר עוז בתביעה להחזרת החטופים. זו עמידה שקטה הבאה להביע את היחד, התמיכה והחיזוק, והעברת המסר - אנחנו אתכם ואתם לא לבד. אנחנו, קהילת קבוצת יבנה, קיבלנו על עצמנו לנסוע מידי שבוע, בימי שני ורביעי ל"כיכר היונים" שבכרמי גת ולעמוד לשעה, יחד עם חברי הקהילה בין השעות 17:00 - 18:00. זו שעה חשובה. לכל מי שנוכח בה. לבאים ולנמצאים. זו שעה של תחילת בין ערביים. זמן של תקווה. זמן המזכיר לכולנו שאסור לעצור, אסור לשכוח, חייבים לעשות.

מדי שבוע גם אנחנו נמצאים שם עד

שכולם יוחזרו.

ההרשמה על גבי לוח המודעות, ובקישור

המצורף מדי שבוע בקבוצת הווטסאפ

"ידיעות יבנה".

"אחינו כל בית ישראל

הנתונים בצורה ובשכנה

העומדים בין בנים ובין בנות

המקום נרחם עליהם

ויוצאים מצרה לרוחה

ומאפלה לאורה

ומשעבוד לגאולה

הקטא בעגלא ובזמן קרוב

ונאמר אמן"

בתמונה: ביום שני, במשמרת השקטה של קיבוץ ניר עוז בכרמי גת.

בצילום: חברים מניר עוז, ביניהם גם שורדת השבוי, עדינה משה

ולצידם ציבור ישראלי שבא לתמוך ולחזק, כולל בני נעורים והוריהם מקיבוץ נגבה, ושמונה א.נשים מקבוצת יבנה.

בסיום המשמרת, חזרו והודו לכל מי שבא לעמוד שם איתם בכיכר. 🕯

הקיבוץ הדתי בתוך הזרמים ונגדם ובמחנה חווייתי ומאתגר הכירו את פועלה של התנועה סביב סוגיה זו תוך עיסוק בשאלה מתי הולכים בתוך הזרם ומתי נגדו. במחנות השתתפו בסה"כ מעל 300 בני נוער, אותם הדריכו כ- 40 בני נוער בוגרים מהקיבוצים שלנו שעברו הכשרה ייעודית להדרכה. תודה גדולה לצוותים - למנהלי המפעלות, למדריכים האלופים, ולחניכים המקסימים! מחכים לפגוש את כולם במפעלות החורף.

הארכת תקופת מזכ"לית הקיבוץ הדתי - בימים אלו הוקם צוות לבחינת הארכת כהונת המזכ"לית. על פי תקנון התנועה ניתן להאריך למשך קדנציה מלאה או חלקית. אנו נמצאים בעיצומה של מלחמה ובעיצומו של תהליך בחינת העמקת שיתופי הפעולה עם התנועה הקיבוצית. נראה כי מהלכים כאלה דורשים ניהול והובלה שיש בהם רציפות ומחויבות. שרה עברון הביעה מוכנות ורצון להאריך את הקדנציה לתקופה נוספת. הצוות שהוקם יבחן את הדברים ויגבש המלצה שתעבור להחלטת ההנהלה הרחבה של התנועה. בצוות יושבים **צביקי טסלה, אפרת פולק, אמיית פורת** (מרכז הצוות), בסיוע של מיטל כהן (יועצת מש"א) ובהשתתפות נציג מזכירות התנועה - ניצן אבירן. אנו מזמינים את חברי התנועה וממלאי התפקידים בקיבוצים שיש להם מה לשאול ו/או להעיר, לפנות לאמיית או לאחד מחברי הצוות, בטלפון או במייל.

דרוש/ה עורכת/ל"עמודים" - לפני מספר ימים נשלחה למזכירות הקיבוצים מודעת דרושים לתפקיד עורכת/ביטאון "עמודים". אנו מזמינים כל מי שהתפקיד המיוחד הזה נשמע לו/ה מעניין, לפנות אלינו בתוספת קורות חיים למייל mazkira1@kdati.org.il.
לפרטי התפקיד - <https://did.li/K47TY>

בעיצומו של קיץ בו אנו נעים מימי בין המצרים לט"ו באב ומקווים לשמחות ובשורות טובות, נישא תפילות לשלומם של חיילינו, להחלמתם של הפצועים ולשובם של כל החטופים במהרה!

הילוך גבוה - ההכנות לפתיחת השלוחה של מדרשת עין הנצי"ב בקרית שמונה בהילוך גבוה. המדרשה תציין את שנת ה-40 להיווסדה בהשקת שלוחה חדשה בקריית שמונה, מתוך אהבה לעיר ורצון לקחת חלק פעיל בשיקומה ובשגשוגה. את ההקמה מובילה ומלווה ראש מדרשת עין הנצי"ב, הרבנית ד"ר אסתר פישר, אשר תגיע למדרשה במהלך השבוע, והניהול בפועל יהיה ע"י הרבנית, עתירת גרנביץ', שעוברת עם משפחתה למקום, ותמשיך את דרכה החינוכית לאחר שנים בצהלי ורוני. מחזור א' יכלול 20 תלמידות שתהיינה הסנוניות הראשונות לשליחות משמעותית זו. הקהילה המקומית כבר מקבלת את המיזם בחום ומכאן יוצאים לדרך.

"דור לדור יביע עומד" - ביקור משותף בתערוכה. אירועי התרבות בקיבוצים הם מאפיין זהות ורכיב מרכזי בבניית הקהילות, גם אצלנו בקיבוץ הדתי ועל אחת כמה וכמה בתנועה הקיבוצית. סדרי הפסח, חג השבועות, קציר העומר, וחגי המים הפכו למוטג המוכר ברחבי המדינה גם למי שאינו קיבוצניק. במסגרת החיבורים עם התנועה הקיבוצית קיימנו בשבוע שעבר סיור למידה משותף לתנועות במכון להווי ומועד של התנועה הקיבוצית ברמת יוחנן. נחשפנו לתהליך יצירת טקסי החגים הקיבוציים ולמסורת הייחודית של מחול, שירה, אמנות פלסטית ומיילולית. למרות השוני הגדול בתפיסה המהותית של החג, רב המשותף למארגני החגים בקיבוצי התנועות, ויש הרבה מה ללמוד ולשמוע.

סיכום מפעלות הקיץ התנועתיים - מפעלות הקיץ הסתיימו לפני כשבוע. ב"מירון לקיבוץ" יצאו בוגרי ז' למסע משולב חידות ואתגרים באתרים שונים הקשורים לתנועה, ברוח טובה ושיתוף פעולה מופתי! במחנה "גדוד העבודה" הכירו בוגרי ח', התגבשו, עבדו, הזיעו ותרמו המון בכל מקום אליו הם נקראו תוך לימוד משותף של ערכי התנועה. זהו אחד המפעלים היותר מאתגרים של התנועה וכמה משמח שזכינו בנוער נפלא שלא נרתע מהחום והאבק ונכון לכל משימה. גם מפעל הקיץ התנועתי "בתוך הזרם ונגדו" לבוגרי ט' וי' הגיע לסיומו עם שלל תובנות ורשמים. מאז היווסדה צעדה תנועה

משולחנו של מנהל חברה ופרט קובי שטיין

הצוות החברתי של הבנייה

הצוות החברתי של הבנייה מקיים פגישה כמעט אחת לשבוע, על מנת לתת מענים לשאלות החברתיות העולות מתוך העיסוק בבנייה ובמעברי הדירות וסוגי הדירות שלנו. המנדט של הצוות הוא להעלות את מסקנותיו כהמלצות למנהלת הבנייה, אשר בתורה תביא הצעות החלטה אל הנהלת הקהילה ואל האספה. הצוות מורכב מחברות וחברים מכלל שכבות האוכלוסייה (וצורות הדירות), ונציגים של ועדת חברים, צוות שכונת הזית, והנהלת הקהילה.

על סדר היום של הצוות עלו הנושאים הבאים: סל שיפוץ עתידי לבתי "דו" קיימים, עתיד שכונת הזית (בתים ודיירים), שיפוצים בבתי קומותיים, וקדימויות במעברים ובחירת דירות. על כלל הנושאים תצא בבוא העת הודעה לציבור. כמו כן, בכוונתנו לקיים שיח פתוח ולשמוע את הציבור, בקבוצות קטנות. כמובן שמוזמנים לבוא ולהביע דעה בנושאים רלוונטיים גם מחוץ להזדמנויות אלו.

בית הכנסת – עזרת נשים בקומת הקרקע וקינות תשעה באב

לפני כחודש התחלנו לחשוב יחד עם ועדת בית הכנסת על אפשרות של תחילה מסודרת של האגף הדרומי של קומת הקרקע בבית הכנסת לצורך הפיכתה לעזרת נשים. לאחר הניסיון של המחיצות הזמניות בימים הנוראים דאשתקד, חשבנו שנכון להקדים את העיסוק בנושא ולקבל הצעות מחיר למשהו קבוע יותר ואסתטי יותר. לצערנו, נראה העיסוק בכך לא היה מספיק מוקדם לצורך ביצוע לחגים הקרובים, ולכן בראש השנה וביום הכיפורים, עזרת הנשים תישאר כפי שהיא היום. נמשיך לעסוק בנושא ולחפש את המענה הנכון. אשמח לשמוע מחשבות של נשים וגברים כאחד.

בנושא משיק מעט, גם השנה, לקראת תשעה באב, עלתה לדיון בפורומים שונים סוגיית קריאת קינות על ידי נשים. גם בנושא זה נראה שנזכרנו מאוחר מדי. על אף שמבחינה הלכתית נראה שאין בעיה, הרי שמנהג המקום דורש קיום דיון מסודר לפני שמחליטים אם וכיצד לערוך שינוי. בע"ה, גם נושא זה נרצה להביא בפני הציבור בעתיד הלא רחוק.

חניות מסוכנות

בצפון מערב הקיבוץ, בעיקר בשכונות מצפון לשכונת הזית, ניכרת מצוקת החניה. ברור לכל כי חניה מוסיפה נוחות משמעותית, ואיננה דבר שיש להקל בו ראש. רובנו מעדיפים לצעוד כמה שפחות מהאוטו אל דלת הבית ולהיפך, וזה מובן. יש הרבה חניה ממערב, על הכביש העוקף; גם אם היא רחוקה בעוד כמה פסיעות מהדלת, היא בטוחה בהרבה מהמצב הקיים, שבו רכבים רבים חונים על המדרכה. נוצר מצב שהוא סכנת נפשות ממש. חניה על המדרכה מאלצת את הולכי הרגל ללכת על הכביש (רכבים מאלו הם ילדים קטנים), וגם חוסמת שדה ראייה של מי שיורד מהשביל אל הכביש. אנו מבקשים בכל לשון של בקשה להימנע מחניה שכזו. אם לא יהיה שיתוף פעולה בנושא זה, לא יהיה מנוס מאשר להתקין מחסומים על המדרכה. איננו רוצים להתעורר אחרי התאונה שבוא תבוא חס וחלילה.

מראה המחנה – בין שאלות של נוי לשאלות של ג'אנק

קבוצת יבנה הינה קריה יפה, ועל כך יש להודות לעוסקים במלאכת הגינון. עם זאת, ישנם אזורים שונים שצוות הנוי לא מצליח להגיע אליהם, מסיבות שונות (כח אדם, פרויקטים עתידיים ועוד). על אזורים אלו נמנים גם כמה

תמיכה רגשית בעת מלחמה

אנו מתקרבים למועד השנתיים לתוך המלחמה, ואין ספק שהדבר השפיע על כולנו בצורה כזו או אחרת. יש מי שנשחק יותר, ויש מי שפחות, אבל בכולנו המלחמה נגעה. לאחרונה הגיע אלי סיכום חצי שנה של תקציב, וכבר אני רואה שהוצאות "פרט" (טיפולים רגשיים) הם פי ארבע ממה שתקצבנו. אין לי ספק שחלק גדול מהעלייה קשור במלחמה, ואני שמח על כך משתי סיבות. ראשית, משום שהדבר מעיד שרבים יודעים לבקש עזרה. ההתמודדות לבד היא סכנה בפני עצמה, וחשוב מאוד לגשת ולקבל עזרה בהתמודדות עם האתגרים הנפשיים שמזמנת התקופה. שנית, משום שבדיוק בשביל דברים כאלו הקמנו חברה שיתופית של ערבות הדדית ממוסדת. אני מתפלל לימים שקטים יותר, נפשית ולאומית. אבל עד אז, אני מעודד את מי שחש מצוקה - לא להתמודד לבד.

וכמה אזורים ממערב לבתי הקומותיים. בכמה מקומות מאחורי הבתים הצטברו חפצים שניתן לקרוא להם "גיאנק" בלע"ז (פסולת מסוגים שונים) - מדפים, ריהוט שבור, כלי מטבח ישנים, בדים ישנים ועוד ועוד.

אני מאמין שהדברים נאספו במקום או הושלכו שם בתום לב, חלקם על ידי ילדים שרק רוצים לבנות "מחנה". אך הדבר מצער חברים רבים, וראוי לתת על כך את הדעת. מצוקת הנוי עולה תדיר בהנהלת הקהילה, ויושבים על המדוכה בניסיון למצוא את המענים מבית ומחוץ. אך בכל הנוגע לאותו "גיאנק", אנו מבקשים את עזרת הציבור. קודם כל, בליווי ופיקוח על הילדים המקימים "מחנה" - לוודא שהדבר מקובל על הדיירים האחרים, לפקוח אוזניים ולב, ולחוש אם זה מפריע למי מהם. מעבר לכך, פריטים שבורים המושלכים בקרבת הבית, פשוט לקחת אל הפח או אל המאצרה.

שמן זית בחנות המפעל הטבה לחברים ולתושבים

במהלך כל חודש אוגוסט, יימכר שמן הזית בחנות המפעל - ללא מע"מ

- החטבה מתייחסת לכל מגוון שמני הזית שבחנות.
- לחברים ותושבים תינתן הנחת חבר בנוסף לחטבה בחנות (בחייב התקציב בלבד).
- מוגבל לרכישה של עד 6 יחידות.
- החטבה תינתן אך ורק בחנות המפעל (לא בכלבו). ברכישה מהמדף, ולא כולל אריזות שי.

בברכה, צוות חנות המפעל

מרפאה

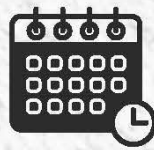
טל. 08-8548300, אחיות 08-8548264, אחות חירום: 050-6998317, איחוד הצלה - 1221 דואל: mrkyavne@clalit.org.il

קבלה: אחיות - בבוקר 07:00-08:30 - בדיקות דם במרפאה ומקרים דחופים. 09:00-12:30,

בצהריים בימים א'-ד' 14:00-15:00, וביום ה' 14:00-18:00.

ד"ר מולא: יום א' 07:30-11:30, יום ב' 09:00-11:00, יום ג' 11:00-12:15.

ביום חמישי הקרוב אין קבלת רופא.

יומן השבוע

- אספת חברים - מוצ"ש ב-21.30.
- אהבה בסוף הקיץ - ערב שירה לציון חג האהבה - יום ראשון, בכרם של בנצי, בשעה 20.00.
- שבת קהילתית - שישי שבת.

שוב היא כאן

יוני רכטר ועלי מוהר

שוב היא כאן ושוב הכל כמו מהתחלה
שוב אני עומד מולה בלי לומר מלה
מול חיונה בהיר שלה מול אותו הצחוק
הפרדה נראית פתאום כמו חלום רחוק.

פי אתה כמו תמיד אין עבר ואין עתיד
רק הרגע החולף לא חוזר, נפה, כואב
והכל פתאום אחר, מסער יותר,
מהיר יותר, נפה יותר, אחר

שוב היא כאן ושוב הכל מאבד צורה.

שוב היא כאן ושוב הכל מאבד צורה
מבלבלת ונפה היא לא השתנתה
יום בהיר אחד עזבה והנה חזרה
מרעידה בי בהלה מניסה שלה.

פי אתה כמו תמיד אין עבר ואין עתיד
רק הרגע החולף לא חוזר, נפה, כואב
והכל פתאום אחר, מסער יותר,
מהיר יותר, נפה יותר, אחר.

על השירים: יצחק ברוכי

כתובת המערכת: bimkomon@gmail.com

יש לשלוח חומר עד יום רביעי ב-09:00. במקרים חריגים עד רביעי ב-16:00 - בתיאום מוקדם.